

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO 5 CÉNTIMS PER TOT ESPANYA.

Números atrasats 10 céntims.

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA pesetas 1^½.
Cuba y Puerto-Rico, 1.—Estranger, 2^½.

ADMINISTRACIÓ y REDACCIÓ: Librería Espanyola, Rambla del Mitj, 26, botiga.
BARCELONA.

LAS TRES PLAGAS DE FILIPINAS.

Frares que arreplegan quartos,
generals que segan vidas

y l' aligot d' Alemania
que sense parar vigila.

Aquí tenen las tres plagas
de las islas Filipinas.

CRONICA.

UNA NOVA RELIGIO.

DIRÁN los mal-creyents que l' esperit religiós decau de dia en dia, quan los fets precisament, de dia en dia, venen á demostrar tot lo contrari.

Que decau l' esperit religiós, quan, com si no capigués dintre dels antichs mollos, vessa y 's desborda en busca de novas formes més acomodadas als gustos predominants á últims del sige xix!... ¡Qué decau l' esperit religiós! ¡Mentida!

Los qui tal cosa sostingan, fassan lo favor d' enterarse del nou apostolat que acaba de descubrirse en plé Madrid, en la ciutat tipica, que resumeix tots los vics, totes las preocupacions de la nació espanyola, apostolat manso y de bona fe, que forma un viu contrast ab tantas corruptelas com allí predominan y ab l' ignoble materialisme que s' ha apoderat com un càncer del ventrell d' Espanya.

Se tracta de una nova religió, nascuda fa poch, la qual s' albergava en la casa n.º 5 del carrer de Sombraete. Es à dir: en una casa particular. Es de creure, per consegüent, que 'ls adeptes de las modernissimas doctrinas espirituals de nou encuny, comensavan per pagar lloguer de casa, á diferencia dels representants de la vella religió del Estat, que usufructuan, sense l' menor gravamen, edificis suntuosos, còmodos y reproductius, com son: iglesias, catedrals, convents y rectorias. Ja veuen, donchs, que questa sola circumstancia de pagar lloguer de casa, 'ls accredita de gent arreglada y poch amiga de gorras y altres abusos.

Donchs, á pesar de tot això, un delator va denunciarlos al jutje, y l' jutje, vivament intrigat, va voler desde un principi enterarse de la cosa ab tots los seus pels y senyals, desitjós, á lo que sembla, de rodejar á la religió novissima ab l' aureola prestigiosa de la persecució.

Y de bonas á primeras va citar al Pontifice Máximo del apostolat, porque li expliqués tot, sense ometre ni callar l' més minim detall.

La sola idea de que la nova religió té un Pontifice Máximo y de que aquest Papa es un espanyol y resideix a Madrid, hauria de omplirnos de noble orgull.

Pero l' jutje, que no sent ab tanta facilitat los naturals impulsos del patriotisme, citá al Pontifice, y sense l' menor respecte al seu caracter religiós, li demanà que li dongués explicacions.

Lo Pontifice Máximo, que per més senyas se diu Juan Jimena, las hi proporcionà claras y detalladas, frances y leals.

—Fàssim l' obsequi—va dirli—de acompañarme al temple del carrer de Sombraete, y allí, ab lo que jo li digui y lo que vosté veji per sos propis ulls, espero, se nyot jutje, que 's formarà cabal concepte de tot.

Y cap al temple van dirigirse l' Pontifice y l' jutje, seguits d' escribans y agutzils, de escribas y faritzéus.

Ja son allí. Lo local forma una sala espayosa. No hi ha altars, ni imatges, ni candeleros, ni res de lo que distingeix als establiments devots ahont las demés comunións exerceixen la seva lucrativa industria. Allí no hi ha més que una modesta taula presidencial y uns quants banchs de fusta al entorn d' ella.

Lo Pontifice Máximo pren assiento á la taula, invita als representants de la justicia á seure en los banchs y comensa á explicar-se:

—La missió meva y dels 300 apòstols que 'm segueixen, consisteix en curar á aquells dels nostres que se senten malalts y en casar als que s' estiman.

«Per curar als malalts tenim un remey d' efecte segur: l' ayuga. L' ayuga ho cura tot. Lo malalt s' emporta un canti d' ayuga á casa seva, allí la vā prenen en las dòsis que se li indican, y ab aquesta única medicina 's cura si Déu vol que 's curi. En canvi si Déu no ho vol, se mor, exactament igual que si l' metje 'l visités ó si anés á comprar á pes d' or totes las potingas á cal apotecari. Ayuga clara y té es lo nostre lema.

Respecte als casaments, precedim també de una manera senzillissima.

Venen dos que prenenen unir-se en matrimoni, y per realisarho, no han de fer més que volerho. Aquí no 's coneixen las amonestacions, ni 'ls judicis de impediments, ni la presentació de papers, ni altres endergas, totes las quals costan diners y paciencia. Prou pesada es per si sola la creu matrimonial, perque dessobre d' ella hi haja de gravitar ademés la sobrecarga de aquests gastos.

No, senyor: quan arriba l' hora 's presentan los contrayents, se 'ls examina no de doctrina cristiana, sino de salut, y si estan bé se 'ls casa incontinent; pere en cas contrari se 'ls subjecta á la curació per medi de l' ayuga

clara. Regularment los que tenen fatlera de casarse 's curan desseguida.

»Llavoras s' efectúa la ceremonia. Los dos nuvis comparen al davant mèu: en ma qualitat de Pontifice Máximo, 'ls hi dich quatre coses, y á continuació, acostant lo cap del nuvi ab lo de la nuvia, 'ls declaro bén casats.

»Tots los presents s' abrassen y 's besan ab tanta fecació y recreo, que durant un moment sembla que tot hom xucli.

»Per aquest istil portém celebrats ja més de 300 matrimonis apostolichs, y jo puch dirli ab tota ingenuitat que 'ls contrayents tenen fills com los altres y no son més infelissos que 'ls demés que van per l' iglesia y pél civil. Ni l' civil ni la iglesia 'ls donan res, que no 'ls donguém nosaltres. Y sempre 'ls matrimonis apostolichs resultan més senzills y més baratos.»

En aquestas ó semblants paraules s' explicá l' Pontifice Máximo, sense ometre l' menor detall, ni amagar cap dels actes més insignificants de la nova religió.

Y á pesar de tot, lo Pontifice Máximo ha sigut processat. No sé quins articles del Códich penal s' oposan á la creació de religions novas, senzillas y baratas. Promte veurém lo que dóna de si la causa comensada. De totes maneras, es preferible que 'ls madrilenyos s' entretingan en las pràcticas de una religió inofensiva representada pel Pontifice Máximo Lozano, que no á practicar lo matuteig baix la direcció de 'n Pep dels ous.

P. K.

s molt significatiu lo pas que han donat los representants del comers de Madrid, presentant á la reyna regent un mensatge, demanantli que usi de la facultat del veto, en contra l' projecte Cos-Gayón, que tendeix á favorir al Banch y á empaperar á Espanya.

Segons la Constitució, lo rey té facultats per oposar-se á aquellas lleys que consideri perjudicials al pais; pero es cert que casi may fa us de semblants facultats.

Lo rey constitucional deixa que las Corts, ben ó mal elegidas, legislin; y que l' poder executiu, més ó menos conforme ab la voluntat del país, goberni. Lo rey constitucional cobra l' sou puntualment y basta.

Aixis lo mensatge que 'ls conservadors de Madrid han dirigit á la Regent, aquesta ha tingut á bē passarlo als seus ministres responsables.

¿Y qué dirán aquests ministres davant del mensatge dels comerciants que 's puga diferenciar de lo que diuen davant de las Corts?

Resultat: que acaban de donar un pas completament inútil.

A no ser que la mateixa ineficacia de la seva hombrada 'ls induheixi á calcular y á treure comptes.

Comerciants son al cap-de-vall, y entra de plé, dintre de la seva especialitat, veure lo que costan las institucions, y calcular si lo que costan equival als serveys que prestan.

Un periódich manresá consigna que 'ls jesuitas de aquella ciutat portan als seus alumnos á examinar al Institut de Lleyda, ab tot y que Manresa dista molt més de Lleyda que de Barcelona.

Quan obran aixis, los seus motius tindrán, perque es allo que diuen:—¿Jesuita y 't penjas? ¡Negoci segur!

Lo motiu es coneugut. Los alumnos dels jesuitas manresans solian recullir á Barcelona una munio de carabasses. En canvi á Lleyda hi ha més tolerancia, més consideració als pares espirituals de la famosa companyia.

Si aixó es cert com suposan ¿qué s' ha fet lo crèdit que disfrutan los colegis de jesuitas? ¿Y quina es la eficacia de las sevases oracions?

La eficacia de las sevases oracions! Ja 'ls ho dirán de missas.

¡Fiat en la Verge y no corris cap á Lleyda!

La major part dels senadors que prenen la defensa del projecte Cos-Gayón, ampliant l' emissió dels billets de Banch, son ó bē accionistas ó bē concellers del Banch d' Espanya.

En vista de aquests exemples
que omplen d' alegria l' ànima,
posemmos las mans al ventre
y cridém:—¡Visca la patria!

La setmana pròxima publicarem lo número extraordinari corresponent al mes de juliol.

Y com á bons republicans, lo destinarem á conmemorar una fetxa tan celebre com es la presa de la Bastilla,

ó siga 'l fet inicial de la gran revolució francesa que ha transformat lo mon.

Contém al efecte ab lo concurs de escriptors y artistas distingits.

Preu del número extraordinari: 10 céntims.

En un poble de la província de la Corunya hi ha un rector que s' ha negat á donar sepultura eclesiàstica á un feligres, comprador de bens nacionals procedents de la desamortisació eclesiàstica.

L' ultimatum presentat a la viuda, estava formulat en los següents termes:

—Si vols qu' enterrém al difunt es precis que tornis los bens que posseixes.

Donchs i y aquella obra de misericordia que obliga á enterrar als morts? ¿Y la doctrina cristiana?

¡La doctrina cristiana!—La doctrina cristiana—deya un ensotat—me la deixo sempre á casa. Aixis á la butxaca m' hi caben més quartos.

L' arcalde de Córdoba, qu' era conservador, va desfiar-se ab un romerista, y aquest va tenir la sort ó la desgracia de matarlo.

Los desafios entre en Romero Robledo y 'ls conservadors no son may tan tràgichs.

Pel regular acaban sempre camí de la fonda.

Sembla talment que ho fassan exprés. La llei de incompatibilitats fixava en 40 l' número de diputats que poden cobrar sou del Estat. Pero ara, en virtut de una modificació adoptada últimament, aquest número sera indefinit.

Gran manera de evitar conatos de oposició.

¿Voléu evitar que una boca cridi y 'us ataquí? Tapéu-la bē ab una tallada.

Un párrato que transcriu de una revista de Paris publicada en lo monàrquich *Diari de 'n Brusi*, fervent admirador de las testas coronadas:

«La senmana passada l' principe Milano, ex rey de Servia, guanyá 130,000 franchs, ab alguns cops afortunats al baccarat. La seva llista civil no li produueix de bon tros tant. Se diu que son fill, que no conta més enllà de 14 anys, vindrà á passar algunas setmanas al costat del seu pare. De segur que li ensenyará millor l' art de las cartas, que 'l més complicat del govern dels pobles.»

Aquestas consideracions estampades en un diari com lo *Brusi*, no tenen preu. Quan las ratas fugen de un edifici, senyal que amenassa ruina. Molt deuen cruir ja las monarquías, quan las ratas de ca 'n Brusi se 'n escapan.

Lo govern ha anulat la subasta del establiment del alumbrat elèctrich de Girona. Ab tal motiu la inmortal ciutat s' ha quedat á las foscas.

Aqui tenen un nou argument per demostrar que 'l partit conservador ha sigut, es y será sempre enemic acerí de las llums.

A Madrid s' ha montat un joch de pilota, que de moment atrau l' atenció de las classes aristocràtiques, las quals se pirran per veure com jugan lo *Muchacho* y 'l *Portal*, l' *Irún* y 'l *Tendilero*.

Y sol succeir que 'ls gomosos de la majoria, aquells que va fer elegir en Cánovas ab tant empenyo, per donar illustre y esplendor al parlament, á lo millor, en lloc de assistir á las sessions, van á passar la tarde al joch de pilota, deixant que 'l pobre Fabié 's desganyi de mostrant si s' ha perdut ó no s' ha perdut la cullita de la remolatxa.

Que ho vajan fent aixis, y l' dia menos pensat hi haurà una sorpresa, y al partit conservador li queda penjada la pilota.

CARTAS DE FORA.—En un tranvia de Tarragona un capellà, cremat perdiri una pregunta al cotxero, y aquest, ocupat en la seva obligació de guiar al tiro, no li va tornar resposta, 's va ofendre de tal manera, qu' en lo viatge de retorn no pogué menos de desbotar; y á pesar de las explicacions del cotxero, va insultar-lo ab tant malas paraulas, que tots los allí presents s' escruixan tant de la furia del capellà com de la paciencia del cotxero. A tals temps hem arribat, que fins los capellans usan pitjor llenguatge que 'ls cotxeros. ¡Malas guanyades xurriacas!

Las eleccions municipals de Rupiá, á despit de las influencies que s' havian posat en joch, van ser anulades. ¿Qué tal serian ellas? Haventse de celebrar de nou y á pesar de que 'ls que monopolisan l' administració municipal de aquell poble desventurat, no tenen competencia, corrían com uns desesperats en busca de firmas per assegurar la intervenció, y fins un coix anava per aquells turrons demanant firmas als pagesos, y á ri·cos de caure y romper la crisma. Es molt gran l' afició que demostran aquells patricis á fer la felicitat dels vehíns de Rupiá.

M' escriuen de Vilafranca: «La setmana última, un pobre fuster ja d' edat, va tirarse á un pou, després d' haverse ferit ab una eyna del ofici. Segons se diu de públich, sembla que 'l motiu de tal determini sigüé 'l no contar ab recursos per pagar lo lloguer de casa. Si aquest home hagués anat á demanar limosna, manifestant que era per pagar al amo de la casa, de segur que hauria rebut més insults que céntims—Donchs bē: als pochs días veieren pels carrers de aquesta població á dos frares joves, anant ab tota la barra demanant caritat, ells que son amos de convents ab honors de palau—Comparant lo útil qu' es lo traballador y lo supérfluo qu' es lo frare, increíble sembla

que hi hajan tantas personas que blassonant de racionals / de instruïdas, tingen en consideració als frares, donant-los riquesas á cambi d' oracions, y desprecien als henrats obrers."

Sobre l' fet de Batarell que mencionavam la setmana passada, se 'ns diu que l' jutje que assistí al casament, se'n anà terminada la sèva feyna, y que per lo tant no presenció l' altercat que tingué l' nuvi ab lo rector. No podém menos de fer aquesta aclaració per lo que convinga.

¡NO HI HA TEMPS!

o govern ja ha trobat la manera de defensar-se en la qüestió dels pressuposts d' aquest any: no s' discuteixen... porque no hi ha temps.

Es l' argument dels peresosos, la muletilla eterna de tots los que à Espanya viuen à la sombra de la política ó de l' administració.

En dihen que no hi ha hagut temps, ja 's creuen haverho dit tot.

A mitjós d' Abril lo govern mostrava gran interès en satisfacer las aspiracions de las classes treballadoras, presentant alguns projectes que tenien relació ab la qüestió social.

¿Qué s' ha fet fins ara? ¿Cóm estan aquells projectes? Estan del mateix modo que llavoras. Y es natural que no hajen adelantat un pas, porque... no hi ha hagut temps,

Al pujar al poder, van dir los conservadors que venian à inaugurar una era d' economías, à reduir notablement los gastos.

Avuy, dia per dia, avuy fa un any que 'ls canovistas son al candelero. ¿Qué s' ha fet d' aquells propòsits d' economías? Res... no hi ha hagut temps.

Van jurar-nos que perseguirian la inmoralitat administrativa, y que las irregularitats, filtracions y fugas d' empleats s' acabarien en un tancar y obrir d' ulls.

¿Saben si s' ha pres alguna providencia en aquest sentit? Per ara no: no hi ha hagut temps.

La falta de temps ho justifica tot. ¿Qué diable volen que 's fassí en un país ahont no hi ha temps per res?

En las demés nacions n' hi ha de sobras; pero aquí... no sembla sinó que las horas sigan més curtes.

Exceptuant las corridas de toros y 'ls banquets, que s' ha de confessar s' organisan bastant depressa, lo demés d' aquesta terra va sempre poch à poch per culpa del ditzos temps.

¡Ay del infelis que té un assumptiu en una oficina del Estat! Ja cal que 's carregui de paciencia y que 's compri un calsat resistent.

L' activitat dels nostres empleats es una cosa maravillosa.

—Deu lo guard... ¿sabràs dirme cóm está l' expedient que un servidor...

—Molt bè, descansa qu' es un gust.

—Y d' això 'n diu estar molt bè?

—Vaya! Vol res més bonich y agradable que descansar?

—Pero si jo 'm figurava que ja me l' tindria llest y à punt...

—No hi ha hagut temps, home, no hi ha hagut temps!

En un' altra oficina:

—Bonas tardes, ¿tè ja acabat lo meu assumptiu?

—L' assumptiu de vosté!... ¿qu' es sobre una defraudaçió que se li va descubrir?...

—Al contrari! Si es sobre una cantitat que vaig pagar indegudament y respecte à la qual tinch presentada demanda de devolució!

—No sè... 'm sembla que 'm balla pèl cap... ¿quànt fa que l' expedient es aquí?

—Més de tres mesos.—

L' empleat fa un salt com un tigre.

—Y vol que ja estiga despatxat? ¿no comprén que encare no hi ha hagut temps?

Y tot marxa de la mateixa manera. Los de dalt ho ensenyen als de baix, y aquests ho aprenen tan à la perfecció, que en matèries de *falta de temps*, arriban à passar la mà per la cara del propi ministre.

Ecls tenen temps per tot. Per ocuparse dels seus negocis particulars, per marejar al públic, per divertirse y fer conquistas, per fumar, beure y llegir tots los diaris; pero i per servir à la nació que 'ls pagal... No hi ha temps.

Aquí tenen les Corts. Desde que van obrir-se han celebrat sessions à dotzenas. Han discutit un projecte de desconsol dominical que ningú n' ha de fer cas; han dedicat varias tardes à aquella dona noble que diu que va ferir à una nena; han passat una pila de dies per demostrar que un' acta bruta pot ser neta y una de neta arriba à semblar bruta; han matat las horas escollant las tonterías de 'n Fabié, las vulgaritats de 'n Villaverde y las heretgias de 'n Silvela...

Pero vè l' moment en que 's necessitan los pressuposts, y's troben ab que no poden discutir-se... porque no hi ha temps.

¡No tinguin cuidado! Quan siga l' dia oportú, ja veurán los pobres contribuents com hi haurà temps per ferlos pagar la contribució.

Pera buydarnos las butxacas, es per l' única cosa que sempre hi ha temps aquí...

FANTÁSTICH.

LO DIPUTAT ESPANYOL.

—Electors d' aquest districte:

»si arribo à sortí elegit,
»cuydaré la cosa pública
»continuament, dia y nit.

»No temeu que may olvidi
»la mèva honrosa missió,
»ni que per res abandoni
»lo lloc del legisladó.»—

Aixís parla al presentarse
lo simpàtic candidat,

demanant que l' elegeixin pèl carrech de diputat.

Vè la votació, y fent trampas ó escampant forsa dinés, logra al fi arreplegá un' acta, y corra cap al Congrés.

S' assenta à qualsevol puesto, mira tot esparverat, jura l' càrrec al ser l' hora y... ja 'l tenim encallat.

—Ves qui dimontri l' obliga à amohinar-se pèl país, ni à ferse eco de las queixas del populatzó infelis!

—Ves à n' ell qué li interessa lo què 's diu desde l' banch blau, ni lo que de dí en Pere, ni lo que replica en Pau!

Debats referents à hisenda... denuncias sobre infraccions... lutzas administrativas... i qui's mareig de discussions!

—No tè lo qu' ell desitjava? —no s' troba à la fi adornat ab lo brillo insuperable del títol de diputat?

Pues ara lo que li importa es rondar per tot arreu y anar lluhint lo seu càrrec com qui liueix una creu.

—Hi ha toros?... Donchs cap als toros, porque l' poble sovira veji desde l' seu tendido que 'l diputat també hi va.

—Hi ha carreras al hipòdrom? Al hipòdrom tot seguit, porque las damas contemplin lo diputat aixerit.

—Hi ha festa al joch de pilot? Pues en marxa cap allà, que la pilotara es moda y un diputat hi ha d' anà.

Del Congrés... ni cal parlarne: allí no més s' hi acudeix quan vè una sessió solemne y 'l assumptiu ho requereix.

En Nocedal fa una arenga sobre si convé que aquí torni à haverhi l' Sant Ofici?

—Això sí, s' ha de sentir!

—En Romero s' esgarrifa porque han dut à la presó una duquesa ab molts quartos?

—Corrents cap à la sessió!

La qüestió del Banch d' Espanya ipsé!... no tè cap interés; las dificultats de Cuba per ell son igual que res.

Lo pressupost 'discutirlo? Ies clar que l' home se 'n riú! Janá à ocuparse de números al mitjà mateix del istiu!..

Y ara, que se 'n va de cassa, ara que hi ha professó, avuy perque fa fresqueta, demà perque fa caló;

Lo bon diputat d' Espanya, com si l' càrrec li pesés, fa tot lo que li acòmoda, tot... mènos anà al Congrés.

—Mira l' arcalde nou: sembla que haja posat botiga de bastonaire.

—Un altre li va respondre:

—Més aviat diríss que s' ha posat à picador. Vaya una manera de *donar varas*!

L' Arrendataria de tabacos se queixa de que pert diuers. Nosaltres, en cambi, perdèm la salut fumant los seus productes.

Aquí de 'n Carlos Altadill:

—Voldría que algú 'm digués —puig jo may ho he sapigut— quan un home pateix més: si ab dinés sense salut ó ab salut sense dinés.

La campanya en favor de la santificació de las festas que varen emprendres los bisbes en lo Senat, formant una apretada pinya de mitras, tothom la recordarà pèl fervor y pèl brio qu' en ella desplegaren.

Donchs bè, ha arribat l' hora de posar-se à prova en aquella corporació la eficacia de las predicacions episcopals, y ha succehit lo que ningú podia imaginarse.

L' últim dissapte, al tancar-se la sessió, lo Senat estava cubert d' alfombras y de cortinatges, es dir: de rigorós hivern.

Lo dilluns, al obrir-se la sessió, transformació completa: los cortinatges y las alfombras havien desaparegut: los sillons de vellut havien sigut sustituïts per sillons de rejilla.

—Qui havia realisat lo cambi? 'L tapissers.

—De quina manera? Traballant tot lo diumenje com uns desesperats.

* * * Això que indica una vegada més la veritat de aquell ditxo castellà: *Una cosa es predicar y otra dar trigo*, me porta à la memoria un fet rigurosament històric.

Una senyora de l' aristocràcia barcelonesa de aquelles que temps enrera anaven de botiga en botiga, amenassant als amos dels establiments ab ferlos una guerra à mort si 'ls diumenjes no tancavan, havia pensat estrenar al efecte un vestit riquíssim, esperant conseguir més ab las sèvas gracies y ab la sèva elegància que ab las sèvas amenasses.

Pero com la modista no li duya 'l suspirat vestit, li envia la cambrera, ab lo següent recado:

—Encare que haja de traballar tot lo matí del diumenje, que 'm portí 'l vestit sens falta. D' altra manera, ja li pot dir: aquest serà l' últim que 'm farà.

Un periódich de Madrid diu qu' en Cos Gayón més que un ministre del Estat espanyol sembla un ministre del Banch d' Espanya.

Justa la fusta!

No en va varen pujar los conservadors, quan ningú 'ls demanava y malebida la falta que feyan. Ja llavoras se va veure clarament que 'l govern de 'n Cánovas seria un ministeri de peu de banch.

Lo príncep de Gales està passant las grans angunias del sige. Està carregat de deutes, los acreedors no li deixan un moment de descans, y l' infelis ja no sab per quin cantó girarse.

—No veuen ara com alló de ser rey de Inglaterra cada dia ho té més brut?

Y per una rahó molt forta: perque 'ls seus principals enemichs son los *inglesos*.

Un diputat ha dit en plé Congrés que 'l nombrament del arcalde de San Sebastián, ha fet entre tots los que 'l coneixen lo mateix efecte, que si s' hagués nombrat arcalde de Madrid à en Pep delsous.

Aixis es com se moralisa l' administració municipal.

Pero 'ls que tenen la paella pèl mànech obran en aquesta forma. Buscan los ous y fan la truya.

A Portugal un bisbe, qu' es senador, ha fet la defensa de la República.

A França, 'l bisbe de Grenoble, s' ha declarat republicà.

No es que la República necessiti bisbes; pero es molt significatiu que 'ls bisbes entrin pèl bon camí, per deixar desamparats als partits monàrquichs.

Lo bisbe de Grenoble 's diu Monseñor Fava.

De manera que ara si que podém dir que la República francesa va trayent *faras d' olla*.

Lo Foment del *travail national* ha obert un concurs pera premiar la millor memoria que 's presenta sobre 'l següent tema: *Cultiu del tabaco à Espanya: preparació de la fulla per la seva elaboració*

Me sembla que seria millor premiarne un' altra relativa à la millor manera de tumar.

Encare que aquest problema son molts los socios de aquella casa que ja 'l tenen resolt, de la següent manera:

—Plantar una fàbrica, guanyar farsa diners y ferse venir los cigarros directament de la Habana.

—Que no ho saben?

Entre las damas més aristocràticas de Inglaterra, la gran moda del dia ja no consisteix en tenir lo cabell ros,

en Sagasta cau del poder, no pot dir que ningú 's recordi d' ell. Al contrari: sempre hi ha alguna ànima piadosa que 'l té en compte.

Temps endarrera, 'l govern espanyol va concedir-li 'l Toisó d' or, es à dir: *un bē*.

Y ara últimament lo govern xino li ha otorgat la condecoració del dragó doble.

Per mica que à D. Práxedes vajin penjantli bestias al coll, prompte 'l seu pit semblarà un aparador del Museo Martorell.

Zero y van mil.

A la subalterna de Sueca s' ha descobert una irregulat de 16,000 duros.

—Es per això que van pujar los conservadors?

Hola, ¿ningú respón?

Se comprehen. Tractantse de Sueca es molt natural que fassan lo sueco.

Lo dimecres, al constituirse l' Ajuntament de Barcelona, baix la presidència del Sr. Porcar y Tió, anaven nombrantse per votació secreta 'ls tibents d' arcalde, y 'ls nombrats prenien incontinent possessió del seu càrrec, rebent la vara de mans del nou arcalde.

Un del públich va dir:

